

902

אדם הוא הפוך

מאוס: קצת יאקה

1

ד"ר פאלק כולל קולטת כ

וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
על פליחטאתכם אשר תטאתם לעשות הרע
בעיני יהוה להכעיסו:

6
pe 12

ה ערב ר"ה הוא יום האחרון מן השנה, וקבלו תזיל שכל העושה תשובה יום א' בשנה
חשוב כאילו שב כל השנה, ולכן נהגו שכולם מתענים ומשכימים הרבה קודם היום ומרבים
בסליחות ובריודים ויש נוהגין עוד לילך על הקברות ואמנם צריכים לזהר מאוד שלא
ינסו לקברות מי שהוא טמא קרי, כי אז החיצונים מתרסקים בו וגם לא ילך על קברי
רשעים, כי הם המזיקים ויהיה נזהר מאוד שלא ישים מגמתו להתפלל ולבקש מן המתים,
שקרוב הרבר שיהיה בכלל ודורש אל המתים, אלא שיתפלל להקב"ה שיעשה חסד בזכות
הצדיקים המתים ומרבים שם בצדקות ובחנותים וישים כל אדם על לבו לשוב בכל לבו,
ומכיש בעבירות שכן אדם לחבירו, ולא ימתין עד ערב יהיה לבקש מחילה מחבירו,
אלא יקדים עצמו למצוה, וכל היום יעסוק בתורה ובמצוה וראוי לכל אדם לטבול במקוה
או בבהר, ולא יקדים לטבול עד שעה קודם חצות היום, ולא יסיה דעתו כל היום
מתשובה:

(י"ח) ואתנפל לפני ה'
בראשונה ארבעים יום. קטמך ועתה אעלה אל ה' אולי אכפרה בראתה עלייה
נתעבכתי ארבעים יום נמלאו כלים זכ"ע כבז שהוא עלה כי"ח בחמוז בו ע' ביום
נמלאה הקדוק כדוך הוא לישראל ואמר למשה פסל לך שני נמוזח עשה עוד ע' יום
נמלאו כלים הכפורים בו ביום נמלאה הקב"ה לישראל בזמחה

7
שנת 83 אשתכ סלק י"ח סיון 50

2
א"כ סיון קקא

ויש לתבין השינוי שבין כי"ט אב שאו רק בתורה
הקב"ה לישראל בלי שמתה, לבין יהיה שנתרצה
או כבר בשמחה, מה המשמעות בשינוי הזה, ולמה
הוא מורה.
ונראה לישב עפ"י הסי' באר"ח סי' תקפ"א
שכבי"א דברי המדרש שנתרצה בסור האר"ח:
משל למדינת שחיבת מס למלך ולא נתנו לו בא
אליה בחיל לגבורה, כשנתקרב אליה בעשרה פרסאות
יצא גדולי המדינה לקראתו האמרו לו אין לנו מה
ליתן לך הנהיה לנו שלישי, כיון שנתקרב יותר יצא
ביוני השיד לקראתו הנהיה שלישי השני, כשנתקרב
יותר יצאו כל בני העיר לקראתו הנהיה להם הכל,
כך המלך זה הקב"ה, בני המדינה אלו ישראל שמסגלים
עונות כל השנה, ער"ה גדולים מתענים ומותר להם

נוהגין באשכנז להתענות כולם
בער"ה וסמוך לזה ממדרש ר' תנחומא ולקחהם לכם ביום הראשון
(ט) וכי ראשון הוא והלא מ"ו הוא אלא ראשון לחשבון עונות
(ט) משל למדינה שחיבת מס למלך ולא נתנו לו בא אליה בחיל
לגבורת בשנתקרב אליה (י) בעשרה פרסאות יצאו גדולי המדינה
לקראתו ואמרו לו אין לנו מה ליתן לך הנהיה להם שלישי כיון
שנתקרב יותר (י"א) יצאו ביוני העיר לקראתו הנהיה להם שלישי
השני כשנתקרב יותר יצאו כל בני העיר לקראתו והנהיה להם הכל
כך המלך זה הקב"ה בני המדינה אלו ישראל שמסגלים עונות
כל השנה (י"ב) ער"ה הגדולים מתענים ומותר להם שלישי עונותיהם
ב' ימים ביונים מתענים ומותר להם ב' שלישים ב"ה הכל
מתענים ומותר להם הכל במוצאי י"ה עוסקים במצות טובה ולילוב
ואין עושין עונות לכך קורא י"ט ראשון ראשון לחשבון עונות

וכותב הסי' לתרץ דהיינו, דבער"ה מותר להם
שליש א' דהיינו שאינו נמשל לגמרי אלא
תאחרון שאו נמשל לגמרי ולא רק בדרך העברה,
ומתורץ קישית הב"י, כי דהיינו יש ליתו"כ משלה
יתחיה מצד המולדת, וזה מוצרש במסוק כי ביום הזה
יכפר עליכם לסור אתכם מכל האטותיכם לפני ה'
חטאתו, ודרה כזה מעלת יתו"כ טפי מכפרות הראשונות
שלא היו רק דרך העברה ותלי, משא"כ ביום הזה
לפני ה' תסורו לגמרי מהראשונות ומהו מכוח
דאיכא כפרות טפי מן י"כ אלא שיתו"כ הוא משלה
יותר מדאמר ביום הזה דוק, ע"כ
רא"כ לפי דברי הסי' יצאנו מאד דברי רש"י וז"ל
לפרשם נ"כ אל זה הדרך שדרך לנו הסי'
ז"ל דהיינו דר"ל, דבכ"ט באב רק נתרצה להם בדרך

מצבירו מן החשבון וכ"י דהיינו בתנאי דאם לא יזכו
את"כ לוותר השליש השני דהיינו שיעשו איהו עונות
ולא יבקשו תשובה גמורה יהיה נחשב גם השליש
חא' מה שזעביר כבר דחה תלך ועומה, זכ"י ימי
חשובה נחשב גם השליש הא' עם השני ששניהם
בהעברה עדיין ואינם נמשלים לגמרי עד שביה"כ
נחשבים גם הכ' שלישים הראשונים עם השליש
שליש אחרונתיהם, ב' ימים ביונים מתענים ומותר
להם ב' שלישים, ביה"כ הכל מתענים ומותר להם
הכל, ומקשה הב"י דלפי המדרש אם כן ער"ה חשיב
כיתו"כ שחרי הוא מתכפר בו שלישי העונות כמו
יתו"כ, והוא חשוב כמו כל ס' ימי חשיבת שחרי בכל
ס' ימי תשובה אינו מתכפר אלא שלישי ובער"ה לבדה
מתכפר שלישי.

3
pe 101

ואיכא לחיך על המדרש דאם ק
ער"ה חשוב כ"ה סכרי כול
מתכפר בו שלישי העונות כמו י"ה וכול
חשוב כמו כל ס' ימי תשובה סכרי ככל
ס' ימי תשובה אינו מתכפר אלא שלישי
ובער"ה לבדו מתכפר זל"ש וז"ל דשליש
ראשון קל להתכפר ושלש שני קשה
יותר ושלש אחרון קשה מטולם וקל להפין

4
pe 30

למר שדקדק עוד נג"ג ב' ימים ביונים מתענים ומותר להם ב' שלישי נמש
אמר ב' שלישים וכולו אינו מותר כ"ה שלישי ה' דהא כבר ודמר השליש הא'
וק' כמ"ס א"כ מותר להם הכל קשה טפי ונג"ג דה' ס' דבער"ה מותר להם
שליש א' דהיינו שאינו נמשל לגמרי אלא מתענים מן החשבון פ"ד שאמר סתמו
גם ה' סכרי סתמו לא נמנוט שס' לא נמנוט רק סכרינו גם נמנוט דומה
א' וסוף מלנו אינו נמשל דהיינו כמלנו דהא לא יזכו א"כ לומר השליש שני
דטיע ששמו זל"ש עמו' ולא יבקשו תשובה גמורה י"ה נמשל גם השליש הא'
מה שטפסר כבר וסי' מלך ועומד וז"י ימי תשובה משכ גם השליש הא' עם
השני ששניהם נכפרים מיי"ח ואינו נמשל לגמרי עד שבי"כ מתענים גם כן
שלישים הראשונים עם השליש האחרון וכ"י שלא תפסה שאלוהו טפס י"ה
הכל ככל סכרי' ולא מחד לגמרי כמו הראשונים קמ"ל קול דכ"ס כראשון
היינו ראשון לחשבון טוטה כולוהו שנהרשטת נמנוט לגמרי לא דרך סכרי
ומל'

העברה בלבד ובתנאי ובתלי אם לא יספיקו לחטוא
ויבקשו תשובה גמורה, וא"כ אי אפשר עוד להלביש
על זה שם שמתה על הריבוי בדמות חטוד תלויים
ועומדים, דהיה רק ריבוי לזה שזעביר להם מן החשבון
ובתנאי אם לא יתנאו עוד ויבקשו תשובה גמורה,
אבל ביה"כ שאו משל הקב"ה לישראל לגמרי שיד
כבר שפיר לומר שנתרצה להם בשמחה.

8
ד"ר סיון קקא

ויראה
במ"ש הרמ"ע ז"ל דהגוים אין להם תשובה
וגם שישבו מדרכם הרעה. תשובתם נשאר מעל

9
ואתנפל לפני יהוה פראשנה ארבעים יום

2

והיינו דלמתי כסדור המקראות באשמות, לך ומשפט
 מכון כסוף מסד ואמת יקדמו סוף אשר יחדיו נמתק
 סוד כנית חלקים נהלך כרגש פי כשפה אשר לך ומשפט מכון
 כסוף פי מהלאוי שאנשי מסד ואמת הם יקדמו סוף
 ולא חננו כקפריס, ואשר יחדיו נמתק סוד לפי קפרי
 קפריס כמנוה, הוא משום כנית חלקים נהלך כרגש, ונדולים
 מופטים המה אללנו כפריה.

14
 כשוק חק"ה נ"א 202

וגזרה עומדת לעומתם וגם בנינוה לא הועילה
 תשובתם רק לזמן ולא לכלה פשע ולהתם
 והטאות משאיכ ישראל דעל ידי התשובה בעקר
 התטא מכל וכל והתשובה היא דוקא לישראל
 והת"ד הרמ"ע ז"ל. ועפ"ז יתישב דיונה הנביא
 ידע דגינה נחתם גזר דינם והם ימקו בעונם
 ואין תשובה מועלת להם כי עונותם בציביונם
 וקומתם לא יתמו חטאים ולא נצרכא אלא
 להאריך להם זמן מה.

9
 חת"פ יונה ז"ב

התרי"א חשב
 בכאן השכונות רבים איך לא נתקיימה נבואת יונה, ופי'
 שמי"ש וגינה נהפכת נתקיים בכל אופן שהיה הכונה או
 שתתחנך במעשיה ותכונתה מרעה לטובה או שתתחנך
 ממש, עוד כתב שנתקיים הדבר שפי' ארבעים יום היינו
 ארבעים שנה וחשבון עוד שמספרו שמונים, ור"ל עוד
 וארבעים היינו ק"ך שנה שק"ך שנה אח"ז נחרבת פי'
 ג"ג.

10
 ח"פ יונה ז"ב

ואע"ג דכמדורש קאמר דכעריה גדולים
 מתענים נהגו באשכנז להקטני כולם משום
 דכדבר שהוא צער לו כל הרוצה לעשות
 עמנו גדול עושה כדאיתא בפ"ק דקעניות
 (י:) ומפני שאינה ראיה נחורה למנהג
 שהמנהג להקטנה כולם וכמדורש אינו
 חומר אלא הגדולים מתענים לפיכך לא
 כתב רבנו וראיה לזה אלא וסמך לזה:

11
 ח"פ יונה ז"ב

ל כרבי ח"פ דלמא כמדורש דכעריה כגדולים מתענים כגון
 כלם להקטני משום דכדבר של צער הוה לנפשו עמנו גדול עושה כדא"ל פי'
 דחז"ל ע"ל ויש דהוא כמנוה לא פסק ק רבי תנ"ה פי' שול"ל דכשמת
 כהם מתענה על זה כמדר אגריין לא תשיבת את למנע"ת רחמים עליהם
 ומנ"ש דפי' תקטיט משא"ל כאן ~~דכ"ל~~
 אחר מתענה על מותמו דהא ים מתענים
 יותר מנח ח"פ ליכא יוסרא.

12
 כשוק חק"ה נ"א 202

אתם גלבים היום כלכם וזו הפרשה הנסמרות לה'
 חלקינו והנגלות וגו' ארזיל [וי"ר ל' יז] פריה
 הגדולים מתענים והקשה [הגונ"ה] ח"כ אמאי בומרינו חפי'
 התינוקות מתענין הו' תמוז כיוסרא, ולי' דבימיס הראשונים
 ה"י ניכר מי גדול מי צנדר בינוני וקטן, אבל כעריה
 שרו התינוק למתו כשפריה וכו' ואין ניכר שזע לפני
 דל ואין אדם יכול לומר להכירו מעשי גדולים ממעשיך
 אך המשפט לחלקים הוא, פי"כ כולנו מתענים, והקפ"ה
 ידע מי ממנו גדול ומקבל תפלתו כעריה כתפלת הגדולים.

13
 כשוק חק"ה נ"א 202

לתרי ק' מגי' שכעריה כולם מתענים וכמדורש ח"י
 רק הגדולים מתענים. י"ל כומריהם ה"י גדולים
 הרבה וסיה בהם די כבוד למך חס אלו יולאים לקראתו
 אך כעריה כמיסוק הרוחות וכי פליה מופטי' ולא ינאלו
 מנין עשרה המתענים וקיי"ל כרוב עם סדרת מלך ומנוה
 לכרניש עזרה [כיומא כ"ד]: פי"כ הסכרה שנס הקפריס
 ילכו עם הגדולים כדי לעשות הרגש וסומני'.

ק מגי' כמדורש יש כעריה גדולים מתענים מ"ס כולם
 מתענים. י"ל כתיב [שמות י"ט] וחמס חסיו לי
 ממלכת כעריס וגו' קדוש אלה סדכריס וגו' פירשי' לא
 שפוח ולא יחרר. י"ל הכוונה שזאת המדרגה ממלכת כעריס
 וגו' קדוש היא מדרגה יותר עליונה שכאפשרית אפילו
 מלאכי השרת לא זכו ולא יכול לזכות יותר מזה אפילו
 גדול הכיזאים. אמנם נמי לא שפוח פי' אין אשה או שפוח
 שכשפוחים שלא יכול לזכות לזה כי כל אדם מישראל יש
 כח בידו לעלות למדרגה זו אלא שאנו מקלקלים מפשינו
 כעריה. היות כן כעריה חכי' רק הגדולים יולאים לקראת
 סמך כנחא, ושאר הספס רוחים, אך חס שאר הספס ני"כ
 היו רחיים להיות כמו אלו הגדולים אלא שקלקלו מפשיהם
 על כן הם מלפסריס ומתענים על זה שלא זכו להיות
 מהגדולים נחאל. הפענית כעריה על כ' כחימת הגדולים
 ללאת לקבל פני סמך והקפריס פי' צער ככ"ל.

15
 כשוק חק"ה נ"א 202

כמדורש ולקחחס
 לכס כיום הראשון וכי ראשון הוא והלא פי' הוא אלא
 ראשון לחשבון עונות וכו' פי"ן ט"ז [ריש הל' ר"ה], והקשה
 מגי' כיון דלפי המדרש הו' לא יתענו כעריה אלא הגדולים
 מ"ט כי כשיע כעריה כולם מתענים. וי"ל דדברי המדרש
 לכאורס תמנהים כהי דקרא אחר שהיום הוא מיוחס ראשון
 אבל עונות תאן דכר שמי' דלמא ראשון לזכיוס. גם ממשי'ל
 משל כרלונו ומתראוי כשהמלך בא למדינה, או הגדולים
 יתקפו כל כני המדינה ויתמרו להם אחינו המלך הגדול
 הוא יבוא עד מתי נה"י אחרונים לקבל פני המלך, אחרת
 כלנו יחד נכוא להשתחוות לפניו ויתרנה ויתפייס כי מלך
 רחום הוא ומה זה מתשיל משלים שבאים פייסקא פייסקא.
 הגדולים לצד והצינונים אח"כ ושאר הספס כהחרכה. ותו
 תאי קאמר מכאן ולהלן חושבנא תאי חושבנא וכי יפלה
 על דעת שיחרו ויתרודו שנית אחר פייסו אוחו ומאי זה
 חשבון הלא מכאן והלאה נה"י טובים ורע לא נראה עוד.
 אבל האמת יורה דרכו, כי כתיב כיום הראשון יקחו פרי
 עץ סדר וגו' ואחז"ל [וי"ר אמור] רמז ללדיקים צינונים
 ורשעים י"ה אגודים יחד וינינו אלו על אלו, ואי ה"י אגודים
 יחד וינינו על אלו, ואי ה"י גלוי לפניו ית"ש שיתחשפו
 כולם וישונו כהשוכה שלימה ולא ישונו לכסלה עוד, לא
 ה"י לריך אחר י"כ להגן אלו על אלו כי כולם קדושים
 ונתוכס ה"י אפי"כ לא כן ה"י אלא על כרחם שלא לרנוסם
 ילאו תחלה הגדולים ושוכ כנפול איתם על הצינונים גם
 הם ילאו ולכסוף כיום סוף הגדול כהעוררו כולם, ומכאן
 שזה דבר שאינו של קיומא אך מלך רחום הוא ומי"ש מכפר
 שון אבל מנקש מהגדולים שישיגוהו על דלת הספס כשוכס
 לכסלותם וינינו עליהם, ואיש המדרש ה"ל וחי"כ ממילא
 מוכן דה"י יותר רחוי שכעריה יתענו כולם ולא רק הגדולי'
 לצד ומישכ ק' מגי'.

3

אללם הודנות ובעיית הניכוי ומענין שיכפר להם עון וסייכו מיד קרוז
 לעוגג מלך רוע הילך והקבצים מכפר להם ולאעם על תפסע כיון שניתיכ כולם
 ומענין גדולים וקמנים וגם אחרים חרטה נאורה וכוונתן ה' עיכוס וגם
 עילומי של יוס לקצע לכפר כעמים כי זיוס חסו יכפר עליכם סקציה ברוב מרבו
 חוקרו מכפר גם שלים הנשאר דחינו תפסעים : ולאעם ית עוד דבר שלא כחכפר
 עדיין וה' נ' עמי מה קטעעתי בשם הסקיד מוילכל שהי' אומר מה תלערו
 ולפני מי אחס עמיד ליתן דין ותסנון דין פירשו שמעניסין אל האדם על
 עבירים קטשט וחשנון הוא כיון שאין האדם חפשי מבלי לקיים העלות בשום זמן
 וברגע זו סעבר עבירי מלכד העבירה קטשט מרי בזמן עקרות העבירי לא עשפ
 מעלותו הו' חשבה עכ' שבת קיים סעבות בזמן עשיות מעובים חסבון מלך ומעשה
 חף שפצים נסעבו ודחור להם כל בלמה שלקי עבירי חשם חסבון עדיין לא
 נסוקו אך בצבא עשה של מלישארס. מלאם ספוסל קמות בקיום מלכותה. זה חסבפר
 גם חסבנין קטשאר מלאר שאיח' נסוקו אחר דהרי אל לקיים עוד הענת מליחינו
 נמים לבפר על העבר דהרי גם עכסיו
 הוא מסייב. צמוס סעלנת ולי' חסה. בן
 חורין חסבונל מונק ועיכ' מחספר לו בקיום
 סעכות בשמחה או חספר כיון דהכי
 חרענת מרים סעלונל חרענת עלות והוא
 מקיים חותו כחסד מה שחס' הי' כופל
 כל אחד לעלכו לח' הי' מקיים חסבונס
 עליות ברגע אחד ועשה זמן הזה סעוסס
 צה מלות אחר' כדלי ליותר חסנון
 זמן קיום סעלות סכספר לו צעה עשיות
 העבירה הו' ולקחחס זיוס סרסנון
 לחסנון עיכוס סיתכפר גם חסנון עי' ג'
 סעני' סאלו כחכפר דין סעכות וצעעחה
 סעלות של חרענת עיכוס יכספר גם
 חסנון סעכות ועיכ' קאמר מה דאזי' סעיל
 ועכאל ולסנן חסבונל שלל לצד עוטס
 סעבירה עלמה גם חסנון ציטול סעלונל לא
 יוותר להם סקציס עכאל ולסנל וסכסרו
 כל לסון סעור בשם מדרס כמין חוטר
 וד'ק :

16
 כנסת חקם א"ת

סנה במדרש דמייתי קליה כלי רים יוס רלסון
 לחסנון סענות דעפריה יולאים סנדולים ומותר שלים ובעשיות
 סכינורים ומותר שלים וכיסיכ מותר הכל וכסכות רלסון
 לחסנון סענות. וילך מה לורך להארין בני זמני ויחורים
 לימא כיסיכ מכפר סענות וכסכות הוא דלסון לחסנון
 סענות. ובמניח הקשה אמאי עפריה כולם מתעני ומדרש
 לא אמר אלל סנדולי יולאי לקראת סמלך. ולפיכ' סיד
 שאני מפרש לחסנון סענות היינו שמחשצ סענות עשס
 ספסרה סתכפרו וכעשו סגנות סי' חסוכס מירלס ומחשצ
 סחס כמה נשאר מכל פון כל הי' לפי סעוכתו לכל כחשוכס
 מלסכס סעשעו זכיות חין חסנון דכל חסין שין שנסשה
 מפסירה מלונ — וסנה סל דיולאי רק סנדולים ומותר
 שלים היינו דמיירי מרוב סעמי' סעשוכס רק מירלס
 ועיכוס נשאר סעמאי' ומקש'ס הנחה למדינות סיכ יולא
 סיסקל סיסקל. עפריה סנדולי' ליותר ובעשיות סכינורים
 וכולם מנקש'ס ויחור והנחה, לכל כסעשוכס מלסכס
 ויפסכו לזכיות חנים מנקשי' ויחור אלל כל סענות סמס
 זכיות וכאלו כלס יחד בערכובי' לכד' הי' סעוקס סון זכיות
 מסעונותיהם וכזה חין קדימה ויחור לא ניכר סוע לפרי
 דל וכל הקודס זוכס ומרבה להכיל. ומיושכ קי מניח
 חנחנו זכיס עריה בערכובי' להורות סעוכתינו מלסכס
 ומכדרי' הי' כוכיותינו —

17
 חכמת סעורה סעשית א"ת ק"ז

ולפי' י"ל, לפי מה שכתבתי בתדושי מכבר
 בביאור הני שלישים, מה שבכל זמן נמחל
 שלישי, היינו דבכל עורן יש שלשה תלקים,
 אחד שממזיד נעשה שוגג, והשני משוגג
 נמחל לגמרי, והשלישי שנעשה ממנו
 זכיות, או נעשה כבריה חדשה כצדיק
 גמור, ולא כבעל תשובה כלל. ולכן בערב
 ראש השנה נעשה מדרך שוגג, ובעשרת
 ימי תשובה נמחל ממש, וביום כיפורים
 נעשה כבריה חדשה וכזכיות.

18
 יולאי' סקס ס'סון קקל

(ד) נודהנין
 להסענות עריה עיין צמי' סעחיק דברי סעור בשם מדרס
 סעסועל מכל למלך סעני' עדיכסו לא נסכו לו סעס וסנך
 עניתי יללו סנדולים לקראתו ומותר להם שלים חסי' יללו זיכוס לקראתו
 ועותר להם שלים כסעקרב יוסר יללו כולם לקראתו ועותר להם סכל ק'
 עפריה סנדולי' עמענין מותר להם שלים זי' יעיס זיכוס מעמענין ועותר להם
 זי' שלים' זיכוס סכל מעמענין ומותר סכל ד' יעיס סנין יוסיכ' זככות סס
 עוסקי' בעלות קובס ולולכ' ולי' עוסין עעבירי' הוי יוס דלסון הוא רלסון לחסנון עונרי
 חקיק סרבי דליכ' סעניח עריה דומס לחעכית יוסיכ' סכסיל מותר שלים גם
 דנעסל כומר צסך דיללו זיכוס דמותר להם שלים ונעמסל כומר
 לסון זי' שלים' וסנין גם עס דויתר מעחילה שלים ומוד סארין
 צמי' כאלו ולי' כולם הדבר פסוק מלוד קלסיה חלקי עוכי סעל' עון וסעס
 כמו דקאמי ססיס כוסקי' יונל וסעל הוא סונג עון מיד ופסע מורד' וסנה
 קאמר שסיס זי' דף ליג וסוד לעמי פסעס אלו חיה סעגנוס נעשה להם חדוכות
 וסאר בני אדם דסיינו זיכוסים סיס להם מלס עולוס ומלס זכיות וממס חילי'
 לומר סיס עלים עון פסע דחינו מודר אמנס עוכת יס להם מלך סלוחל לבז
 וכסס ומעס בכלל יסרלל יולל סעניח פוסעי יסרלל סיס. צסס פסע' וכלך
 עפריה סנדולי' מעמענין הי' סעור יכפר סעגנות סלף סעונג' לריכין כפריה ולכך
 סנדולי' מעמענין סלסס סעור כונג זיכור כי אל לא יכספרו סעגנות יסי' כסעס